

Motion till riksdagen 2005/06:T241

av **Lennart Fremling (fp)**

Förbud mot tomgångskörning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om införande av ett nationellt förbud mot tomgångskörning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om ökade möjligheter att beivra överträdelser av förbudet mot tomgångskörning.

Motivering

Genom kommunala beslut är det mycket vanligt att det finns förbud mot att köra fordonsmotorer på tomgång, i de flesta fall tidsbegränsat till en minut. Diskussioner har förekommit om det berättigade i sådana förbud, och denna ganska tekniska fråga behandlas i ett antal kommunala organ. Det är dock uppenbart att miljöskälen fortfarande överväger för att ha ett tomgångsförbud. Om tekniska skäl skulle överväga för en ändring är det lämpligt att sådana utredningar görs och beslut fattas på statlig nivå och på EU-nivå.

Det är vidare praktiskt för bilförare att tomgångsbesluten görs generella över hela landet så att föraren inte ska behöva hålla sig informerad om besluten i den aktuella kommunen. Därför bör lagstiftningen ändras så att ett nationellt beslut reglerar frågan om tomgångskörning.

Gällande förbud efterlevs ibland dåligt på grund av att det är svårt att beivra då en bil står på tomgång utan förare i bilen. Reglerna bör ändras så att överträdelser i praktiken lättare kan beivras. Lämpligt är då att införa ägaransvar på liknande sätt som vid felparkering. Kommunala trafikvakter borde också få möjlighet att medverka till att beivra överträdelser.

Snarlika motionsyrkanden har jag lämnat i januari 1995 (1994/95:T408), i oktober 2002 (2002/03:T381) och i september 2003 (2003/04:T259). Dessa har behandlats i betänkandena 1995/96:SoU1, 2002/03:TU3 respektive 2003/04:TU1. Även i andra motioner har liknande idéer behandlats, exempelvis 1994/95:T225 yrkande 9 och i tidigare motioner från början av 1990-talet. I betänkandena 1990/91:SoU4 och 1991/92:SoU5 utgick utskottet från att

Fel! Okänt namn på

regeringen följde frågan varför något initiativ från riksdagens sida inte behövdes. Även i betänkandena 1995/96:SoU1 och 2002/03:TU3 utgick utskottet från att regeringen följde frågan och att något initiativ från riksdagen därför inte behövdes samt att frågan bereds i Regeringskansliet. Eftersom regeringen har följt frågan och berett den i Regeringskansliet i ca 15 år är det nu uppenbart att det behövs ett initiativ från riksdagens sida.

Stockholm den 22 september 2005

Lennart Fremling (fp)